

อาจารย์ทิพากร เข้าใจแจ่มจิด โดยอัตโนมัติ

“โอ้! นี่คือรากเหง้า ของกรรมทั้งหลายไม่ว่ากรรมดำหรือกรรมขาว ก็อยู่ตรงนี้ ตรงที่ ความพอใจนี้เอง หรือความไม่พอใจนี้เอง”

ขณะอาการอารมณ์ แห่งสภาวะจิต ขณะนั้นของอาจารย์ทิพากร มีความพอใจ อยู่ในความรู้เห็น รูปเทพ รูปพรหม และในสิ่งที่เป็นกุศลทั้งหลาย ก็เกิดความพอใจ ที่ได้ ทำกรรมดีขึ้นมาและความพอใจของผู้เสวยในภพภูมิ นั้น สวรรค์หรือพรหมเขาก็พอใจ ในภพภูมิ นั้น ประารถนาไม่เกิน ภูมินี้

อาจารย์ทิพากร พิจารณาธรรม

“เอ! ความพอใจนี้ ทำไมจึงครอบคลุมทั้งหมดในภพต่างๆ ของสัตว์โลกทั้งหมด และความไม่พอใจ ก็เช่นกัน”

จิตพิจารณาทบทวนด้วยปัญญา เกิดปัญญา รู้แจ้งแตกฉานออกไป ไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยความทราบซึ่งในเมตตา มหากรุณาธิคุณ ของพระพุทธองค์ที่ทรงโปรด อาจารย์ทิพากร รินโรสงค์ จึงได้ก้มกราบพระพุทธองค์ กราบแล้ว กราบอีก กราบ กราบๆๆๆๆๆๆ อยู่อย่างนั้น จนภาพของพระพุทธองค์ หายไป....

ความสงสัย ติดในปัญหาข้อธรรม ข้อนี้มานาน ของอาจารย์ทิพากร ก็คลายด้วย ปัญญาธรรม... เมื่อรู้แล้วก็ปล่อยวาง

อาจารย์ทิพากร รินโรสงค์ อัจฉรย์ในพุทธบารมี

“ทำไม อานุภาพของพระองค์จึงมี อานุภาพมากมายยิ่งนัก ท่านพูดเพียงเล็กน้อย ไม่ก็ประโยค”

ก็สามารถทำให้อาจารย์ทิพากร เข้าใจในปัญญาธรรมได้ละเอียดขึ้น เพราะ อารมณ์แห่งความพอใจและไม่พอใจนี้ ครอบงำไปทุกเรื่อง ทั้งธรรมที่เป็นกุศลและอกุศล รู้แล้วในอารมณ์จิต แล้วปล่อยวางในเรื่องต่างๆ ที่มากระทบ...

ส่วนความรู้เห็นภายนอกกาย นอกจิตของตนก็สัมผัส ภูมิต่างๆ ทั้งการรู้กรรม อดีตชาติของผู้อื่นเป็นมาอย่างไร โดยอาศัยสัญญาของบุคคลนั้นปรุงแต่งให้ได้รับทราบ ปรากฏเป็นรูปธรรมภาพทางจิตชัดเจน

อาจารย์ทิพากร กล่าวถึง หลักการทำใจทำจิตว่า

“หลักการทำจิตให้ใส วางอารมณ์ ปราศจากอคติทั้ง 4 วางความพอใจ ไม่พอใจ ในสิ่งเหล่านั้นได้ หากทำจิตใจให้ชิวก็ยังไม่เห็นรูปที่อยู่ด้านหลัง ที่ชัดเจนได้ แต่หาก ทำจิตให้ใส ก็สามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่ด้านหลังได้ชัด เป็นปกติธรรมดา การดูอนาคต รู้เห็นในอนาคต ก็จะทราบได้แจ่มชัด ภาพในอนาคต ก็จะมีสิ่งคอยแทรกคือ กรรม